

KWESTIONARIUSZ DLA KANDYDATA NA KOMISARZA**Magnus BRUNNER****Sprawy wewnętrzne i migracja****1. Ogólne kompetencje, zaangażowanie w sprawę europejską i niezależność osobista**

Jakie aspekty Pana kwalifikacji i doświadczenia mają szczególne znaczenie dla sprawowania obowiązków komisarza i promowania ogólnego interesu europejskiego, zwłaszcza w obszarze, za który byłby Pan odpowiedzialny? Jak przyczyni się Pan do realizacji wytycznych politycznych Komisji? Jak zamierza Pan uwzględnić aspekt płci i włączyć perspektywę płci do wszystkich obszarów polityki podlegających Pana resortowi? W jaki sposób będzie Pan realizować włączanie problematyki młodzieżowej do głównego nurtu polityki?

Jak może Pan wykazać przed Parlamentem Europejskim swoją niezależność oraz zapewnić, że żadna działalność prowadzona w przeszłości, w chwili obecnej ani w przyszłości nie będzie podawać w wątpliwość Pana rzetelności w wywiązywaniu się z obowiązków komisarza?

W czasie całej mojej kariery politycznej, zwłaszcza jako poseł do Bundesratu – wyższej izby austriackiego parlamentu, i jako minister finansów, starałem się zawsze budować mosty między różnymi grupami interesów, różnymi społecznościami zainteresowanych stron i partiami w celu realizacji wspólnego interesu obywateli Austrii. Tę dbałość o interes ogólny chciałbym teraz przenieść na szczebel europejski, jeśli moja kandydatura na stanowisko komisarza zostanie zatwierdzona. Promowanie interesu ogólnego i wartości europejskich jest moim zdaniem niezbędne, zwłaszcza w dziedzinie migracji, granic i bezpieczeństwa. Dołożę wszelkich starań, aby zagwarantować, że zarówno na szczeblu europejskim, jak i krajowym, nasz system (oparty na pakcie o migracji i azylu) będzie dobrze przygotowany, sprawiedliwy, spójny i – co najważniejsze – godny zaufania zarówno dla obywateli, jak i dla rządów.

Tak jak nakazują wytyczne polityczne, moim głównym celem będzie poprawa ogólnej sytuacji Unii w zakresie bezpieczeństwa, które ma fundamentalne znaczenie dla naszych społeczeństw. Będę współpracować także ze wszystkimi podmiotami i stronami, które odpowiadają za wewnętrzny i zewnętrzny wymiar migracji. W dziedzinie migracji będę stosować podejście dwutorowe, które zakłada podejmowanie działań zarówno legislacyjnych, jak i operacyjnych, tak abyśmy mogli wspólnie wdrożyć dalsze ambitne i sprawiedliwe kroki. Będę dążyć do zapewnienia solidnych wspólnych granic zewnętrznych, które zagwarantują obywatelom europejskim bezpieczeństwo, a także do ich cyfryzacji, aby ułatwić prowadzenie działalności gospodarczej, podróżowanie, wykonywanie pracy i studiowanie. Zobowiązuję się rozwijać strategię bezpieczeństwa wewnętrznego dla UE, aby umożliwić obywatelom czerpanie korzyści z przestrzeni wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości.

Głęboko wierzę w Komisję jako organ kolegialny, w którym wszyscy jej członkowie uczestniczą w debatach i w przejrzysty sposób przyczyniają się do podejmowania świadomych decyzji zgodnych z najlepiej pojętym interesem obywateli europejskich. Jeżeli moja kandydatura na stanowisko komisarza zostanie zatwierdzona, będę angażował się w prace kolegium jako całości i w duchu takiej kolegialności będę ściśle współpracować z innymi członkami Komisji, przyjmując pełną odpowiedzialność za podejmowane przez nią decyzje.

Włączanie aspektu płci i problematyki młodzieżowej do głównego nurtu unijnej polityki migracyjnej i bezpieczeństwa jest niezbędne, abyśmy mogli sprostać wyjątkowym wyzwaniom, z jakimi borykają się niektóre grupy społeczne. Gdy o azyl ubiegają się kobiety i dzieci, ich prawa muszą być szanowane, a szczególne zagrożenia, na jakie są narażone – ograniczane. W przypadku osób, których status uchodźcy zostanie potwierdzony, konieczne jest również ukierunkowane wsparcie w dostępie do edukacji, zakwaterowania, opieki zdrowotnej i szkoleń zawodowych, które umożliwi im pełne uczestnictwo w naszych społeczeństwach.

Zamierzam nadal udzielać państwom członkowskim niezbędnego ukierunkowanego wsparcia w tym zakresie, wykorzystując unijny plan działania na rzecz integracji i włączenia społecznego oraz finansowanie unijne.

Kobiety i dzieci stanowią większość ofiar różnych przestępstw, w tym niegodziwego traktowania w celach seksualnych i wykorzystywania seksualnego oraz handlu ludźmi. Gdy padają oni ofiarą takich haniebnych czynów, potrzebują natychmiastowej pomocy i ochrony ze względu na większą bezbronność. Zobowiązuję się dopilnować, aby w prawodawstwie i w polityce UE priorytetowo traktowano sytuację kobiet i dzieci w celu zagwarantowania im bezpieczeństwa. Jednocześnie włączenie tych kwestii do głównego nurtu polityki ma zasadnicze znaczenie dla skutecznego zapobiegania przestępczości.

Zadbam o równość płci w składzie mojego gabinetu, a także we wszystkich obszarach wchodzących w zakres moich kompetencji. Mam już konkretne osiągnięcia w tym obszarze – kiedy sprawowałem funkcję ministra finansów, na najwyższym szczeblu kierownictwa w ministerstwie („Sektionschef”) po raz pierwszy w 170-letniej historii osiągnięto równowagę płci.

Jeżeli moja kandydatura na stanowisko komisarza zostanie zatwierdzona, będę w pełni przestrzegać obowiązku działania w interesie europejskim i – zgodnie z postanowieniami traktatów – nie będę przyjmował żadnych instrukcji. Zobowiązuję się unikać sytuacji, w których moja niezależność lub bezstronność mogłaby zostać zakwestionowana. Będę przestrzegać kodeksu postępowania członków Komisji Europejskiej i jego przepisów dotyczących konfliktu interesów. Przedstawiłem już pełną deklarację interesów i zobowiązuję się ją aktualizować w razie potrzeby. Jeżeli moja kandydatura na stanowisko komisarza zostanie zatwierdzona, ja i członkowie mojego gabinetu będziemy spotykać się wyłącznie z zainteresowanymi stronami i przedstawicielami zainteresowanych stron zarejestrowanymi w rejestrze służącym przejrzystości.

2. Kierowanie resortem oraz współpraca z Parlamentem Europejskim

Czy może Pan zobowiązać się do należytego informowania Parlamentu o swoich działaniach i działaniach podległych Panu departamentów? W jakim zakresie uznaje Pan swoją odpowiedzialność przed Parlamentem?

Jakie konkretne zobowiązania jest Pan w stanie podjąć w odniesieniu do zaangażowania i obecności w Parlamencie, zarówno w komisjach, jak i na posiedzeniach plenarnych, w odniesieniu do przejrzystości, współpracy i skutecznych działań w następstwie stanowisk Parlamentu oraz składanych przez niego wniosków w sprawie inicjatyw ustawodawczych? W związku z planowanymi inicjatywami lub procedurami w toku – czy jest Pan gotowy udostępnić Parlamentowi na czas informacje i dokumenty na równi z Radą?

Nasz dialog powinien być zarówno regularny, jak i strategiczny i powinien obejmować priorytety w dziedzinach wchodzących w zakres moich kompetencji oraz rozwój sytuacji w tych dziedzinach. Jestem przekonany, że zarówno dla posłów do Parlamentu Europejskiego, jak i dla mnie, będzie to doskonała okazja do podsumowania postępów w danych obszarach polityki i nie wątpię, że pojawią się wtedy też nowe pomysły i konstruktywne propozycje. Jak określono w wytycznych politycznych nowo wybranej przewodniczącej Komisji, powinniśmy również rozmawiać o kwestiach związanych z wdrażaniem, bowiem pakt otwiera nowe możliwości współpracy organów szczebla UE z państwami członkowskimi w zakresie realizacji celów, a Parlament Europejski może w znacznym stopniu przyczynić się do sprawnego przebiegu procesu.

Sam byłem członkiem parlamentu w moim kraju, dlatego w pełni doceniam rolę Parlamentu jako przedstawiciela obywateli europejskich i chcę prowadzić otwarty i systematyczny dialog polityczny z Parlamentem na wszystkich szczeblach. Zamierzam uczestniczyć we wszystkich sesjach plenarnych, na których omawiane będą tematy wchodzące w zakres moich obowiązków, i w miarę możliwości odpowiadać na apele o wymianę poglądów na najważniejsze tematy.

W ostatnich tygodniach miałem już okazję spotkać się osobiście z kilkoma posłami do Parlamentu Europejskiego, w tym z przewodniczącym Komisji Wolności Obywatelskich, Sprawiedliwości i Spraw Wewnętrznych, z którym zamierzam prowadzić regularną komunikację. Jeżeli moja kandydatura na stanowisko komisarza zostanie zatwierdzona, taka praktyka stanie się normą i dołożę wszelkich starań, aby odpowiedzi na skierowane do Komisji pytania posłów, które wchodzą w zakres moich kompetencji, były udzielane w ustalonym terminie.

W lipcu, występując przed Parlamentem Europejskim, nowo wybrana przewodnicząca Komisji Ursula von der Leyen zobowiązała się do prowadzenia polityki unijnej na szczeblu lokalnym i do zapewnienia, byśmy byli bliżej obywateli europejskich, znali ich aspiracje i codzienne troski. Zobowiązuję się to właśnie robić, w tym osobiście odwiedzać projekty, w których działania europejskie dają naszym obywatelom poczucie bezpieczeństwa,

w których zarządzanie migracjami wnosi unijną wartość dodaną lub sprzęt finansowany ze środków UE pomaga chronić nasze granice i ułatwiać legalne podróże. Chcę spotykać się z obywatelami i władzami, których bezpośrednio dotyczą główne wyzwania w zakresie polityk wchodzących w zakres mojego portfolio.

Jeśli chodzi o podstawową kwestię przejrzystości, Komisja wprowadziła wiele narzędzi wymiany informacji z Parlamentem Europejskim w dziedzinie spraw wewnętrznych, wykraczających poza regularne mechanizmy nadzoru. Mam tu na myśli sprawozdania na temat danych dotyczących powrotów i readmisji, przedkładane dwa razy w roku Komisji Wolności Obywatelskich, Sprawiedliwości i Spraw Wewnętrznych, a także udział przedstawiciela Parlamentu Europejskiego w pracach zarządu Fronteksu oraz grupy ds. wspólnej kontroli parlamentarnej Europolu. Komisja będzie regularnie informować Parlament o stanie wdrażania paktu o migracji i azylu, a następnie przy okazji przedstawiania swojego rocznego sprawozdania w sprawie azylu i migracji. Przygotowywać będziemy również roczne sprawozdania z postępów w zakresie egzekwowania i wdrażania paktu. Jestem przekonany, że sprawozdawczość ta jeszcze bardziej zwiększy przejrzystość i rozliczalność naszych działań wykonawczych.

Jeśli zaś chodzi o zewnętrzny wymiar migracji, będę dążyć do zwiększenia poziomu przejrzystości i widoczności informacji przedstawianych Parlamentowi, oraz zaproponuję, aby podległe mi służby informowały Szanowne Panie Posłanki i Szanownych Panów Posłów o przeprowadzonych misjach zewnętrznych, ich wynikach i kolejnych planowanych działaniach.

Zobowiązuję się kontynuować stosowaną już od dawna praktykę Komisji polegającą na udzielaniu pisemnych odpowiedzi na rezolucje Parlamentu w ciągu trzech miesięcy. Zgodnie z wnioskiem nowo wybranej przewodniczącej Ursuli von der Leyen podejmę zorganizowany dialog z Komisją Wolności Obywatelskich, Sprawiedliwości i Spraw Wewnętrznych, aby ułatwić przyjmowanie przez Parlament rezolucji na mocy art. 225 wzywających do przedstawienia wniosków ustawodawczych. Tak jak nowo wybrana przewodnicząca Ursula von der Leyen, popieram prawo inicjatywy Parlamentu.

Jako były poseł do parlamentu narodowego szanuję zasadę równego traktowania Parlamentu Europejskiego i Rady, w szczególności jeśli chodzi o dostęp do posiedzeń, takich jak konferencje, warsztaty i posiedzenia wysokiego szczebla; ale również w odniesieniu do przedstawiania swojego wkładu lub przekazywania innych informacji, w tym dotyczących kwestii ustawodawczych i budżetowych. Zobowiązuję się przestrzegać zasady równości, w szczególności przed ważnymi wydarzeniami.

Pytania Komisji Wolności Obywatelskich, Sprawiedliwości i Spraw Wewnętrznych

3. Migracja i azyl

Nowy pakt o migracji i azylu wprowadza ramy prawne, które ustanawiają kompleksowy system w obszarach zarządzania azylem i migracją, równoważący solidarność i sprawiedliwy podział odpowiedzialności zgodnie z art. 80 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE) oraz ochronę praw podstawowych, przy jednoczesnym wzmocnieniu wzajemnego zaufania między państwami członkowskimi.

W jaki sposób będzie Pan monitorować terminowe postępy działań administracyjnych, operacyjnych i prawnych, które państwa członkowskie i agencje UE muszą podjąć, aby pakt w pełni wszedł w życie do lata 2026 r., oraz w jaki sposób rozwiąże Pan wszelkie opóźnienia w realizacji kryteriów określonych we wspólnym planie wdrażania? Jakie kroki zamierza Pan podjąć, aby zapewnić państwom członkowskim i agencjom wystarczające i terminowe finansowanie unijne umożliwiające sprawne stosowanie paktu? Biorąc pod uwagę, że dokładne dane przekazywane przez państwa członkowskie agencjom UE i Komisji mają zasadnicze znaczenie dla określenia gotowości i rzeczywistych potrzeb każdego państwa członkowskiego, aby móc poradzić sobie z sytuacją presji migracyjnej lub kryzysu migracyjnego, jakie działania podejmie Pan, aby wspierać kulturę wymiany danych i wzajemnego zaufania?

Współpraca z państwami członkowskimi w kwestii ściślejszej koordynacji działań ratowniczych jest również częścią pisma określającego Pana zadania. Jak postrzega Pan swoją rolę i rolę UE w tej dziedzinie?

Zgodnie z pismem określającym zadania powinien Pan opracować nowe wspólne podejście do powrotów migrantów o nieregulowanym statusie w oparciu o nowoczesne przepisy. Jakie środki ustawodawcze zamierza Pan podjąć? Jaką rolę Pana zdaniem odgrywają w tym kontekście wzajemnie uznawane decyzje nakazujące powrót i w jaki sposób wzmocni Pan politykę readmisji, aby zapewnić skuteczne powroty? W jaki sposób zadba Pan o to, by kwestie migracji stanowiły operacyjną część naszych wszechstronnych partnerstw z państwami trzecimi, przy jednoczesnym pełnym poszanowaniu praw podstawowych, oraz w jaki sposób zaangażuje Pan Parlament, zapewniając mu możliwość sprawowania skutecznego nadzoru i wykonywania jego prerogatyw budżetowych? Jak rozumie Pan „innovacyjne rozwiązania operacyjne, aby przeciwdziałać nieregulowanej

migracji”, na które ma Pan skierować refleksję zgodnie z pismem określającym zadania? Jakie kroki planuje Pan w walce z przemytnikami migrantów i handlarzami ludźmi?

Skuteczne wspólne podejście UE do migracji musi zostać uzupełnione bezpiecznymi i wykonalnymi legalnymi drogami migracji, w tym przesiedlaniem uchodźców i ich pomyślną integracją w społecznościach i na rynkach pracy. Jakie kroki podejmie Pan, aby zapewnić pełny i znaczący udział państw członkowskich w unijnych ramach przesiedleń?

Jeśli chodzi o legalną migrację, w piśmie określającym zadania stwierdzono, że będzie Pan pracować nad tym, jak przyciągnąć obywateli państw trzecich posiadających odpowiednie umiejętności, aby zaspokoić potrzeby lokalnego rynku pracy w UE. Jakie kroki podejmie Pan, aby wesprzeć współpracodawców w pracach nad ustanowieniem unijnej puli talentów, promowaniem środków upraszczających uznawanie zagranicznych kwalifikacji oraz finalizacją negocjacji w sprawie dyrektywy w sprawie rezydentów długoterminowych? Jakie inne kroki, ustawodawcze lub nieustawodawcze, planuje Pan podjąć w tej dziedzinie?

Jeżeli Parlament Europejski zatwierdzi moją kandydaturę, skoncentruję się na kompleksowej i terminowej realizacji wszystkich elementów paktu o migracji i azylu. Zamierzam skrupulatnie monitorować realizację paktu zgodnie ze wspólnym planem wdrażania, aby zapewnić, aby państwa członkowskie i agencje UE podejmowały wszystkie kroki niezbędne do wejścia planu w życie do połowy 2026 r. Będę również dążył do szybszego wdrażania, zapewniając równowagę pomiędzy odpowiedzialnością i solidarnością oraz wewnętrznym i zewnętrznym wymiarem paktu. Pakt pokazuje, że ścisła współpraca między UE a jej państwami członkowskimi może skutkować przyjęciem skutecznego i kompleksowego ustawodawstwa. Planuję organizować regularne spotkania dwustronne i wizyty z państwami członkowskimi, które stanowiłyby uzupełnienie kontaktów na poziomie technicznym i operacyjnym. Oprócz regularnych dialogów i wymiany poglądów będę systematycznie informował Parlament Europejski i Radę o stanie prac. Planuję wykorzystać tworzoną przez Komisję platformę do koordynacji paktu, która będzie nadzorowała działania i zapewniała odpowiedni poziom współpracy na szczeblu unijnym i krajowym. Państwa członkowskie będą otrzymywały ukierunkowane i dostosowane do ich potrzeb wsparcie oraz pomoc ze strony agencji Unii, aby zapewnić spójność na poziomie UE.

Wsparcie dla państw członkowskich musi obejmować pomoc w obszarze niezbędnych zdolności finansowych, które pozwolą wypełnić zobowiązania prawne wynikające z paktu. Władza budżetowa uznała te potrzeby finansowe i udostępniła dodatkowe finansowanie. Obejmuje ono 1,8 mld euro w wyniku śródkresowej rewizji wieloletnich ram finansowych (WRF) oraz 1,6 mld euro w wyniku śródkresowego przeglądu funduszy w obszarze spraw wewnętrznych oraz programów krajowych w ramach tych instrumentów. Finansowanie unijne przyczyni się do zaspokojenia potrzeb określonych przez państwa członkowskie w krajowych planach wdrażania. Należy jednak zauważyć, że finansowanie jest ograniczone i nie będzie w stanie pokryć wszystkich kosztów – zwłaszcza biorąc pod uwagę, że jest ono również przeznaczane na wsparcie państw członkowskich przyjmujących uchodźców z Ukrainy – i dlatego powinno być przydzielone w taki sposób, aby maksymalnie przyczynić się do wdrożenia paktu.

Jeżeli moja kandydatura zostanie zatwierdzona, będę działał na rzecz wzajemnego zaufania i dzielenia się informacjami. Jako kluczowy element wdrażania paktu będę nadzorował roczny cykl zarządzania migracją i pierwsze roczne sprawozdanie z zarządzania migracją. Aby sprawozdanie to rzetelnie odzwierciedlało sytuację migracyjną w UE, musi opierać się na godnych zaufania, jakościowych i aktualnych danych dostarczanych przez państwa członkowskie w ramach ich obowiązków sprawozdawczych. Podczas sprawowania swojej funkcji zamierzam w dalszym ciągu promować rolę sieci ds. planu gotowości i zarządzania kryzysowego oraz zachęcać agencje UE i państwa członkowskie do otwartej wymiany informacji i aktywnego uczestnictwa. Terminowe uruchomienie nowego systemu Eurodac ma kluczowe znaczenie. Zamierzam wspierać wdrożenie i pełne wykorzystanie ram interoperacyjności oraz nowego systemu Eurodac, aby ułatwić skuteczne zbieranie i udostępnianie danych dotyczących migracji. Dane te pozwolą na monitorowanie sytuacji w całej Unii oraz będą wykorzystywane przez państwa członkowskie podczas codziennych działań operacyjnych. Planuję również propagować kulturę gotowości, współpracy i odporności, wspierając państwa członkowskie w wypełnieniu nowego obowiązku wdrożenia planowania ewentualnościowego w odniesieniu do wszystkich aspektów zarządzania migracjami.

UE potrzebuje nowoczesnego zbioru przepisów, aby przyspieszyć i uprościć procedury powrotu osób nieposiadających prawa pobytu w UE. Ponieważ odnośny wniosek z 2018 r. nadal nie został uzgodniony, zamierzam pilnie pracować nad nowym wspólnym podejściem w zakresie powrotów zgodnie z wytycznymi politycznymi. Oznacza to nowy wniosek ustawodawczy mający na celu przyspieszenie i uproszczenie powrotów, określenie jasnych obowiązków w zakresie współpracy dla osób powracających, skuteczne usprawnienie procesu, cyfryzacja zarządzania sprawami i przepisy zapewniające wzajemne uznawanie decyzji nakazujących powrót.

Ponadto, w ścisłej współpracy z wysoką przedstawicielką i wiceprzewodniczącą oraz z innymi komisarzami europejskimi, będę współpracował na szczeblu UE i państw członkowskich w celu wykorzystania wszystkich dostępnych narzędzi, w tym dyplomacji, oraz polityk, na przykład polityki handlowej i rozwojowej, aby wspierać współpracę w zakresie readmisji z krajami trzecimi. Musimy stosować nasze polityki w taki sposób, aby zagwarantować, że kraje będą z powrotem przyjmowały swoich obywateli. Jednocześnie bardzo istotne jest oferowanie legalnych dróg migracji i możliwości przesiedlenia osobom potrzebującym ochrony. Takie rozwiązania mogłyby służyć jako zachęta do podniesienia stopnia współpracy w zakresie readmisji.

Takie dwutorowe działanie oznacza sprawiedliwe, humanitarne i kompleksowe podejście do migracji, które przyniesie korzyści zarówno Europie, jak i naszym partnerom.

Zewnętrzny wymiar migracji jest filarem europejskiego systemu zarządzania granicami i migracją. Migracja jest zjawiskiem złożonym i często rozpoczyna się daleko od naszych granic. Aby zarządzać nią w sposób skuteczny i humanitarny, musimy wziąć pod uwagę całą drogę pokonywaną przez migrantów i stosować podejście uwzględniające całe szlaki migracyjne – od kraju pochodzenia, przez kraje tranzytu do miejsca docelowego – przy jednoczesnym poszanowaniu suwerenności narodowej, unijnych wartości i ram prawnych, praw podstawowych i zobowiązań międzynarodowych. Wymogi te pozostaną centralnym elementem wszelkiej współpracy z państwami trzecimi, w tym w ramach wszystkich kompleksowych partnerstw. Jeśli moja kandydatura zostanie zatwierdzona, będę ściśle współpracował z komisarzem ds. regionu śródziemnomorskiego, w tym nad nowym paktem na rzecz tego regionu, oraz z komisarzem ds. partnerstw międzynarodowych. W oparciu o układy o stowarzyszeniu zawarte z naszymi krajami partnerskimi strategiczne i wszechstronne partnerstwa pozostają instrumentami niewiązującymi. Jeżeli moja kandydatura na stanowisko komisarza zostanie zatwierdzona, zobowiązuję się do przekazywania Parlamentowi niezbędnych informacji na temat aspektów związanych z migracją, w tym do wczesnych dyskusji i wymiany poglądów, aby umożliwić Parlamentowi sprawowanie nadzoru demokratycznego na różnych etapach procesu. W pełni zobowiązuję się do dostarczania niezbędnych informacji na temat takich ustaleń oraz do współpracy z Panami Posłankami i Panami Posłami w sprawie naszych inicjatyw.

Jak podkreślono w wytycznych politycznych, przemytnicy i handlarze ludźmi nie mogą decydować kto i w jakich okolicznościach przybywa do Europy. W związku z tym zamierzam dalej rozwijać światowy sojusz na rzecz przeciwdziałania przemytowi migrantów oraz budować nowe partnerstwa operacyjne z kluczowymi krajami tranzytu i pochodzenia, w tym z państwami sąsiadującymi. Jeśli moja kandydatura zostanie zatwierdzona, zintensyfikuję również walkę z handlem ludźmi poprzez kompleksowe podejście obejmujące ochronę ofiar przed wszelkimi formami wyzysku i zapobieganie wszelkim jego formom. Będę pracował nad ukierunkowanymi metodami informowania i podnoszenia świadomości, aby ludzie nie powierzali swojego życia pozbawionym skrupułów przemytnikom i dobrze przemyśleli, czy naprawdę warto rozpocząć niebezpieczną podróż. W tym kontekście będę ściśle współpracował ze współprawodawcami, aby nadać priorytet zakończeniu negocjacji w sprawie nowych przepisów dotyczących zwalczania przemytu. Europol odgrywałby większą rolę w tej dziedzinie, ponieważ potrzebujemy nowoczesnych ram prawnych, aby skuteczniej prowadzić dochodzenia i ścigać przestępców, którzy zagrażają bezpieczeństwu naszych granic i wykorzystują trudną sytuację migrantów dla własnych zysków. Handel ludźmi i przemyt migrantów mogą mieć związek z wyzyskiem pracowników, w tym pracowników o nieuregulowanym statusie. Będę współpracował z państwami członkowskimi w celu skuteczniejszego egzekwowania odpowiedniego prawa UE, przeglądu jego wdrażania i oceny zapotrzebowania na ewentualne nowe inicjatywy.

Jednocześnie zamierzam kontynuować prace nad ograniczeniem czynników zachęcających do migracji nieuregulowanej. Jeśli moja kandydatura zostanie zatwierdzona, zbadam dalsze pomysły, które mogłyby uzupełnić i wesprzeć nasze prace nad paktem, w tym nad kwestią powrotów, nad podejściem uwzględniającym szlaki, które jest opracowywane przez Biuro UNHCR i IOM, oraz nad stosowaniem koncepcji bezpiecznego kraju trzeciego. Rozporządzenie w sprawie procedury azylowej przewiduje przegląd tej koncepcji do połowy 2025 r., który zamierzam przygotować, uwzględniając opinie wszystkich zainteresowanych stron.

Opracowanie bezpiecznych i legalnych dróg migracji pomoże zapobiegać niebezpiecznym i nielegalnym podróżom. Zamierzam zwiększyć wysiłki UE w zakresie przesiedleń i przyjąć ze względów humanitarnych oraz wzmocnić partnerstwa Unii z państwami trzecimi przyjmującymi dużą liczbę uchodźców. Moim celem będzie pełne wykorzystanie potencjału nowo przyjętego rozporządzenia ramowego w sprawie przesiedleń i przyjmowania ze względów humanitarnych. Przewiduje ono nowe narzędzia na rzecz zwiększenia wysiłków w zakresie przesiedleń w nadchodzących latach, przy zaangażowaniu zarówno Parlamentu Europejskiego, jak i państw członkowskich.

Będę pracować nad konsolidacją i rozszerzeniem inicjatywy partnerstwa w zakresie talentów w ramach kompleksowego podejścia do kwestii migracji oraz w celu przyciągnięcia pracowników z odpowiednimi kwalifikacjami, którzy są potrzebni na unijnym rynku pracy. Legalna migracja pozostaje kluczowym elementem naszej odpowiedzi na niedobór pracowników w wybranych sektorach i zawodach oraz na wyzwania demograficzne. Aby przyczynić się do powstania unii umiejętności, będę ściśle współpracował z wiceprzewodniczącym wykonawczym do spraw ludzi, umiejętności i gotowości, aby wspierać prace współprawodawców nad unijną pulą talentów, a następnie jej szybkim wdrożeniem. Działanie te ułatwią międzynarodowe zatrudnianie pracowników, w szczególności w wybranych sektorach i zawodach, w których stwierdzono niedobory kadrowe. Będę również ściśle współpracował z wiceprzewodniczącym wykonawczym, aby pomóc przyciągnąć do Europy odpowiednie talenty, oraz aby wdrożyć środki ułatwiające uznawanie kwalifikacji i umiejętności obywateli państw trzecich oraz ich mobilność do UE. Ponadto będę zachęcać do szybkiego zakończenia negocjacji w sprawie przekształcenia dyrektywy dotyczącej rezydentów długoterminowych, aby ułatwić zatrzymywanie talentów i wykwalifikowanych pracowników oraz poprawić integrację migrantów już mieszkających w UE. Zamierzam również kontynuować realizację planu działania na rzecz integracji i włączenia społecznego na lata 2021–2027 i zaproponuję strategię w zakresie działań następczych na rzecz integracji w społecznościach i na rynku pracy.

Każde życie utracone na morzu jest tragedią. Udzielenie pomocy osobom znajdującym się w niebezpieczeństwie na morzu jest międzynarodowym obowiązkiem państw członkowskich i każdego statku pływającego pod banderą państwa członkowskiego, niezależnie od okoliczności. Chociaż odpowiedzialność prawna za inicjowanie i nadzorowanie operacji poszukiwawczo-ratowniczych spoczywa na odpowiedzialnych krajowych ośrodkach koordynacji, Komisja pełni rolę bezstronnego mediatora w budowaniu zaufania między państwami członkowskimi. Jeśli moja kandydatura zostanie zatwierdzona, podtrzymam to podejście i będę współpracował z państwami członkowskimi w celu zapewnienia ściślejszej koordynacji operacji poszukiwawczo-ratowniczych, w tym z sąsiednimi państwami trzecimi. Rozbuduję europejską grupę kontaktową ds. działań poszukiwawczo-ratowniczych, tak by stała się platformą umożliwiającą ustrukturyzowaną wymianę, i będę kontynuował dialog z innymi zainteresowanymi stronami, w tym ze społeczeństwem obywatelskim. Zamierzam również współpracować z Fronteksem – który w coraz większym stopniu przyczynia się do ratowania życia na morzu – aby zagwarantować, że państwa członkowskie otrzymają wsparcie niezbędne do wypełniania obowiązków w zakresie prowadzenia operacji ratunkowych, w tym poprzez odpowiednie zdolności w zakresie obserwacji.

Zobowiązuję się do skutecznego wdrożenia unijnych przepisów dotyczących migracji. Coroczne dialogi na temat wdrażania będą okazją do stwierdzenia potencjalnych przeszkód we wdrażaniu, ale także do znalezienia możliwych rozwiązań. Zamierzam omówić wyniki tych dialogów z Parlamentem Europejskim oraz podjąć współpracę w zakresie skutecznego wprowadzania rozwiązań w życie. Pakt pokazuje, że ustrukturyzowana współpraca powinna być najlepszą drogą do zapewnienia realizacji celów. Pragnę jednak również podkreślić, że w razie systematycznego blokowania właściwego wdrażania prawa UE nie zawaham się zaproponować wszczęcia postępowania w sprawie uchybienia zobowiązaniom państwa członkowskiego.

4. Granice zewnętrzne

Abby zapewnić silniejsze granice zewnętrzne i wzmocnić Frontex, przewodnicząca Komisji Ursula von der Leyen zamierza potroić liczbę funkcjonariuszy Europejskiej Straży Granicznej i Przybrzeżnej, tj. zwiększyć ją do 30 000. Będzie Pan odpowiedzialny za nadzorowanie tego procesu i promowanie zintegrowanego zarządzania granicami. Jak ocenia Pan wpływ zapewnienia Fronteksowi tych dodatkowych zasobów na zwiększenie zdolności UE do radzenia sobie z obecnymi i pojawiającymi się zagrożeniami na jej granicach zewnętrznych? Jakie ewentualne zmiany w mandacie Fronteksu są Pana zdaniem konieczne i mają towarzyszyć planowanemu rozwojowi agencji, przy jednoczesnym utrzymaniu jej odpowiedzialności przed Parlamentem?

Jakie środki zaradcze i kroki planuje Pan podjąć, w ścisłej współpracy z państwami członkowskimi i zainteresowanymi stronami, aby przygotować się i reagować na ataki hybrydowe i instrumentalizację migrantów na granicach zewnętrznych UE?

W jaki sposób zamierza Pan przestrzegać wykorzystania technologii zgodnie z prawem pierwotnym i aktem w sprawie sztucznej inteligencji w kontekście europejskiego zarządzania granicami cyfrowymi? Jakie kroki podejmie Pan, aby uniknąć dalszych opóźnień w rozpoczęciu funkcjonowania systemu wjazdu/wyjazdu oraz europejskiego systemu informacji o podróży oraz zezwoleń na podróż, a także we wdrażaniu ogólnej reformy unijnych systemów informacyjnych dotyczących granic, bezpieczeństwa i migracji?

Jakie środki powinny Pana zdaniem stanowić część zapowiedzianej strategii polityki wizowej? Jakie inicjatywy przewiduje Pan w tym kontekście, aby zagwarantować, że ruch bezwizowy do UE nie będzie nadużywany, w tym przez zwolnione z obowiązku wizowego państwa trzecie prowadzące programy obywatelstwa dla inwestorów, oraz aby zachować społeczne i gospodarcze korzyści płynące z ruchu bezwizowego? Czy jest Pan gotowy

przeciwdziałać zagrożeniom związanym z tzw. programami „złotych wiz” przyjętymi przez niektóre państwa członkowskie, jak domaga się tego Parlament Europejski?

Frontex osiągnął istotne wyniki w obszarze zarządzania granicami i odgrywa kluczową, coraz ważniejszą rolę, jednak to państwa członkowskie w dalszym ciągu ponoszą główną odpowiedzialność za zarządzanie granicami zewnętrznymi. Zapowiedziana w wytycznych politycznych propozycja potrojenia liczby funkcjonariuszy stałej służby do 30 000 miałyby pozytywny wpływ na przyszłe zdolności tej agencji. Mogłaby na przykład doprowadzić do wzmocnienia mandatu Fronteksu przy wspieraniu państw członkowskich w obszarze powrotów, do zwiększenia roli Fronteksu w państwach trzecich, a także do bardziej zdecydowanych i sprawniejszych odpowiedzi Fronteksu na zagrożenia hybrydowe na granicach UE.

Takie zwiększenie uprawnień będzie wymagało zmiany legislacyjnej w drodze zmiany rozporządzenia w sprawie Europejskiej Straży Granicznej i Przybrzeżnej. Jeśli moja kandydatura zostanie zatwierdzona, rozważę wszystkie dostępne warianty takiej zmiany i przeprowadzę dogłębną ocenę jej kosztów, a także przeanalizuję potrzeby różnych zainteresowanych stron, konsekwencje dla nich oraz wpływ na nie. Będę ściśle współpracował z państwami członkowskimi, aby ocenić ich zdolność do przyczynienia się do osiągnięcia tego celu. Zobowiązuję się do ścisłej współpracy z Parlamentem Europejskim, do regularnego informowania Panie Posłanki i Panów Posłów o postępach w przygotowaniach, a także do ścisłej współpracy w ramach procedury ustawodawczej. Wzmocnienie Fronteksu będzie również wymagało odpowiednich zasobów finansowych, które należy uwzględnić w rozważaniach na temat kolejnych wieloletnich ram finansowych.

Wrocie państwa, takie jak Rosja i Białoruś, wykorzystują nie tylko zdesperowane osoby, ale również nasze ramy prawne. Instrumentalizację migrantów traktują jako atak hybrydowy na zewnętrzne granice UE. Jeśli moja kandydatura zostanie zatwierdzona, będę zdecydowanie współpracował z państwami członkowskimi stojącymi w obliczu tych potencjalnych zagrożeń dla ich bezpieczeństwa i integralności terytorialnej. W ścisłej współpracy z wiceprzewodniczącym wykonawczym do spraw suwerenności technologicznej, bezpieczeństwa i demokracji będę dążył do tego, aby państwa członkowskie zmagające się z sytuacją, w której wrocie państwo wywiera presję na ich granice zewnętrzne, dysponowały odpowiednimi narzędziami do skutecznego reagowania. W tym kontekście przeanalizuję, w jaki sposób można by uzupełnić działania podejmowane w ramach kodeksu granicznego Schengen oraz rozporządzenia w sprawie reagowania na sytuacje kryzysowe i spowodowane działaniem siły wyższej. Podejmę również współpracę z wysoką przedstawicielką i wiceprzewodniczącą, aby zbadać wszystkie możliwe metody sprostania temu wyzwaniu w naszych stosunkach zewnętrznych. Naszym obowiązkiem jest ochrona integralności terytorialnej Unii oraz bezpieczeństwa jej i jej obywateli.

UE buduje jeden z najbardziej zaawansowanych systemów zarządzania granicami na świecie. Cyfrowa strefa Schengen zwiększy zaufanie między państwami członkowskimi, poprawi bezpieczeństwo na granicach zewnętrznych i ułatwi legalne podróże do UE. Jeśli moja kandydatura zostanie zatwierdzona, zobowiązuję się do przeprowadzenia cyfryzacji strefy Schengen. Będę pracował nad cyfryzacją procedur wizowych, utworzeniem wspólnej unijnej platformy do składania wniosków wizowych i wprowadzeniem wizy cyfrowej. Będę wspierał współpracowników w negocjacjach, aby doprowadzić do szybkiego porozumienia w sprawie zaproponowanego niedawno pakietu legislacyjnego dotyczącego cyfryzacji dokumentów podróży. Bezproblemowe, sprawne i bezpieczne podróżowanie w cyfrowej strefie Schengen wymaga również zapewnienia pełnej interoperacyjności. W związku z powyższym będę dążył do jak najszybszego uruchomienia – z zastosowaniem podejścia etapowego – systemu wjazdu/wyjazdu oraz europejskiego systemu informacji o podróży oraz zezwoleń na podróż, a także do zapewnienia, by wszystkie wielkoskalowe systemy informatyczne były interoperacyjne, aby zwiększyć bezpieczeństwo i efektywność przejść granicznych. Wiem, że poczyniono już ogromne przygotowania, i jestem świadomy wyzwań związanych z uruchomieniem tak zaawansowanych i złożonych systemów. Zobowiązuję się do ścisłej współpracy z wszystkimi zaangażowanymi stronami, w szczególności z eu-LISA i państwami członkowskimi, aby jak najszybciej opracować bezpieczne, praktyczne i skuteczne działania na przyszłość.

Rozwój nowych technologii i sztucznej inteligencji będzie nadal wywierał wpływa na strefę Schengen i zarządzanie granicami. Drony, samoloty, satelity i zaawansowane czujniki wpłynęły na ochronę granic, podobnie jak nowa interoperacyjna architektura informatyczna zmieniła odprawy graniczne, wprowadzając płynną i znacznie szybszą wymianę danych w ramach różnych systemów informacyjnych Schengen lub UE. Rozwiązania technologiczne, podobnie jak wszystkie inne narzędzia, powinny być wdrażane przy rygorystycznym przestrzeganiu ram prawnych i ochrony praw podstawowych. Zobowiązuję się do zapewnienia, aby technologia i innowacje w obszarze zarządzania granicami były wykorzystywane w sposób proporcjonalny i skuteczny, przy pełnej zgodności z prawodawstwem UE, prawami podstawowymi i wartościami europejskimi. Przykładem jest akt w sprawie sztucznej inteligencji, w którym określono ramy prawne godnego zaufania korzystania z tych technologii. Będę ściśle współpracował z wiceprzewodniczącym wykonawczym do spraw suwerenności

technologicznej, bezpieczeństwa i demokracji, aby zapewnić zaangażowanie odpowiednich organów w opracowywanie wytycznych dotyczących wykorzystania sztucznej inteligencji w zarządzaniu granicami. Będę również wspierał współpracę z państwami członkowskimi i agencjami UE, w tym w kontekście unijnego centrum innowacji na rzecz bezpieczeństwa wewnętrznego, aby jak najlepiej wykorzystać innowacyjne narzędzia z zachowaniem pełnej zgodności z wartościami europejskimi oraz prawem pierwotnym i wtórnym, w tym z aktem w sprawie sztucznej inteligencji.

Zamierzam we współpracy z wysoką przedstawicielką i wiceprzewodniczącą oraz z innymi komisarzami opracować nową strategię w zakresie polityki wizowej, o której wspomniano w wytycznych politycznych. Strategia ta powinna koncentrować się na stworzeniu systemu wizowego, który umożliwi nam czerpanie pełnych korzyści z międzynarodowych podróży turystów, przedsiębiorców i studentów, przy jednoczesnym pełnym wykorzystaniu wpływu, jaki polityka wizowa może mieć w kontekście zacieśniania współpracy z państwami trzecimi oraz zapobiegania nadużyciom naszego systemu wizowego. Aby w pełni wykorzystać potencjał mechanizmu łączącego wizy i readmisję, celem strategii powinno być zachęcenie państw członkowskich do działania w duchu „Drużyny Europy” i gotowości do korzystania z tego mechanizmu w solidarności z innymi państwami członkowskimi. Oprócz readmisji można by przy wsparciu Europolu i Fronteksu wykorzystać politykę wizową do pogłębienia współpracy z państwami trzecimi w kwestiach związanych z bezpieczeństwem. Moim celem będzie wprowadzenie bardziej ustrukturyzowanego podejścia do dokonywania przeglądu list wizowych, odzwierciedlającego strategiczne interesy UE i opartego na jasnych i obiektywnych kryteriach. W strategii należy również zaproponować metody skuteczniejszego monitorowania państw trzecich, których obywatele korzystają z ruchu bezwizowego do UE, przy zwiększonym monitorowaniu zagrożeń dla bezpieczeństwa i ryzyka migracji. Celem strategii będzie zatem rozwiązanie problemu wzrostu liczby obywateli państw trzecich zwolnionych z obowiązku wizowego, którzy ubiegają się o azyl w UE. Strategię wzmocni również uruchomienie systemu wjazdu/wyjazdu oraz europejskiego systemu informacji o podróży oraz zezwoleń na podróż.

W dalszym ciągu wiele osób przybywających nielegalnie do UE w pierwszej kolejności przyjeżdża bez wizy do sąsiedniego państwa. W związku z tym, jeśli moja kandydatura zostanie zatwierdzona, będę działał na rzecz dostosowania do UE polityk wizowych krajów sąsiadujących, w szczególności krajów kandydujących do przystąpienia do UE. Kluczowe znaczenie dla zwiększenia zdolności UE do rozwiązania tego problemu będzie miało szybkie zatwierdzenie wniosku Komisji dotyczącego zmiany mechanizmu zawieszającego zwolnienie z obowiązku wizowego. Po przyjęciu wspomnianego wniosku zamierzam w pełni wykorzystać efekt odstraszający zmienionego mechanizmu, polegający na zawieszeniu zwolnienia z obowiązku wizowego w stosownych przypadkach, na przykład w razie braku dostosowania polityki wizowej lub prowadzenia przez państwa trzecie zwolnione z obowiązku wizowego programów obywatelstwa dla inwestorów. Bezwizowy dostęp do UE nie powinien być wykorzystywany przez państwa trzecie jako narzędzie do pozyskiwania obywatelstwa w zamian za indywidualne inwestycje.

W pełni zgadzam się z Parlamentem Europejskim, że programy ułatwień pobytowych dla inwestorów („złote wizy”) stwarzają poważne zagrożenia pod kątem bezpieczeństwa, prania pieniędzy, oszustw podatkowych i korupcji. Te programy krajowe mają wpływ na wszystkie pozostałe państwa członkowskie i UE jako całość, ponieważ dokumenty pobytowe wydawane przez państwo członkowskie UE nadają pewne prawa obywatelom państw trzecich, którzy są ich posiadaczami, w szczególności prawo do swobodnego przemieszczania się w strefie Schengen w ramach pobytów krótkoterminowych. Biorąc pod uwagę, że wydawanie dokumentów pobytowych należy do kompetencji państw członkowskich, Komisja z zadowoleniem przyjęła kroki podjęte przez niektóre z nich w celu zniesienia lub ograniczenia programów ułatwień pobytowych dla inwestorów. Jeśli moja kandydatura zostanie zatwierdzona, będę kontynuował współpracę z państwami członkowskimi i w pełni wykorzystam narzędzia UE, aby zwalczać takie programy i przeciwdziałać związanym z nimi zagrożeniom.

5. Granice wewnętrzne

Strefa Schengen jest jednym z najbardziej cenionych osiągnięć Unii Europejskiej. Jednak od 2015 r. kilka państw członkowskich przywróciło i utrzymało kontrolę graniczną na granicach wewnętrznych. W jaki sposób zamierza Pan zapewnić przywrócenie i zachowanie integralności strefy Schengen? Jakie kroki zamierza Pan podjąć, aby wzmocnić lojalną współpracę i wzajemne zaufanie między państwami członkowskimi oraz zapewnić, aby wszystkie państwa członkowskie w pełni przestrzegały dorobku Schengen? Czy środki te będą obejmować postępowania w sprawie uchybienia zobowiązaniom państwa członkowskiego przeciwko państwom członkowskim, które nie przestrzegają przepisów niedawno zmienionego kodeksu granicznego Schengen? Jakie kroki proponuje Pan w celu zniesienia kontroli na wewnętrznych granicach lądowych z Bułgarią i Rumunią?

Strefa Schengen jest jednym z najbardziej namacalnych osiągnięć UE i największą przestrzenią swobodnego przepływu na świecie. Przyczynia się ona do konkurencyjności jednolitego rynku i wzrostu gospodarki Unii oraz jest wysoko ceniona przez obywateli i przedsiębiorstwa. Tylko w 2023 r. strefa ułatwiła podróżowanie ponad pół miliardowi osób. Jestem głęboko przekonany, że strefa Schengen stanowi odzwierciedlenie głównych celów Unii, ponieważ zapewnia obywatelom przestrzeni wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości bez granic wewnętrznych, która opiera się na silnej ochronie naszych granic zewnętrznych.

W ciągu ostatnich dziesięciu lat ogromnym wyzwaniem był wzrost nielegalnej migracji, zagrożenia dla bezpieczeństwa wewnętrznego i pandemia COVID-19. Choć państwa członkowskie mają prawo przywrócić kontrole na granicach wewnętrznych jako środek ostateczny, prawo to stwarza realne problemy dla obywateli i przedsiębiorstw korzystających z prawa do swobodnego przemieszczania się. Transgraniczna współpraca policji i organów ścigania państw członkowskich w celu przeciwdziałania zagrożeniom dla bezpieczeństwa jest w zdecydowanej większości przypadków skuteczniejsza niż kontrole na granicach wewnętrznych.

Jeśli moja kandydatura zostanie zatwierdzona, będę kontynuował konstruktywny dialog z państwami członkowskimi na temat tego, w jaki sposób najlepiej zaspokoić ich szczególne potrzeby oraz jak ułatwić i zacieśnić współpracę policji i organów ścigania, zwłaszcza na obszarach przygranicznych. Obejmuje to zapewnienie, aby państwa członkowskie wprowadziły niezbędne porozumienia administracyjne dotyczące stosowania procedury przekazywania migrantów o nieuregulowanym statusie, wprowadzonej na mocy zmienionego niedawno kodeksu granicznego Schengen. Zgodne z paktem prawidłowe i skuteczne wykorzystanie wielkoskalowych systemów informatycznych do dostarczania i wymiany informacji, w tym Systemu Informacyjnego Schengen, Eurodac czy wizowego systemu informacyjnego, oraz zwiększona gotowość i planowanie ewentualnościowe mają kluczowe znaczenie dla budowania zaufania do systemu, tak aby państwa członkowskie nie uznawały przywracania kontroli na granicach wewnętrznych za konieczne.

Zobowiązuję się do zagwarantowania pełnego i skutecznego wdrażania i egzekwowania dorobku Schengen, w tym spełniania rygorystycznych obowiązków w zakresie monitorowania i sprawozdawczości, które określono w zmienionym kodeksie granicznym Schengen, oraz wydawania przez Komisję opinii zgodnie z nowymi przepisami. W razie konieczności, gdyby współpraca w zakresie wdrażania nie przynosiła zadowalających rezultatów, będę również gotowy do wszczęcia postępowania w sprawie uchybienia zobowiązaniom państwa członkowskiego.

Chociaż od 2011 r. Bułgaria i Rumunia niezmiennie spełniają wszystkie warunki, aby stać się pełnoprawnymi członkami strefy Schengen, decyzja o zniesieniu pozostałych kontroli na wewnętrznych granicach lądowych jest zarówno prerogatywą, jak i obowiązkiem Rady. Jeżeli Rada nie podejmie decyzji przed rozpoczęciem nowej kadencji, w przypadku zatwierdzenia mojej nominacji na członka Komisji będę w dalszym ciągu w pełni wspierał tę procedurę z taką samą gorliwością jak moi poprzednicy. Bułgaria i Rumunia mają prawo czerpać pełnię korzyści wynikających ze strefy Schengen. Zniesienie kontroli na granicach lądowych sprawi, że nasza strefa Schengen stanie się silniejsza i bezpieczniejsza.

6. Bezpieczeństwo

Zgodnie z pismem określającym Pana zadania, jednym z Pana najpilniejszych zadań będzie opracowanie nowej europejskiej strategii bezpieczeństwa wewnętrznego, która powinna obejmować wzmocnienie mandatu i zasobów Europolu. Jakie środki zaproponowałby Pan, aby skutecznie zwalczać poważną i zorganizowaną przestępczość, terroryzm i cyberprzestępczość? Jakie inicjatywy ustawodawcze rozważałby Pan w tej dziedzinie? W jaki sposób zamierza Pan przekształcić Europol w prawdziwie operacyjną agencję policyjną, przy jednoczesnym zapewnieniu, aby jego uprawnienia nie pokrywały się z uprawnieniami agencji krajowych i innych agencji UE oraz aby Parlament sprawował skuteczny nadzór? Jaką rolę przewidziałby Pan w tym kontekście dla Eurojustu? Czy możemy również oczekiwać, że wnioski ustawodawcze umożliwią organom ścigania i organom sądowym lepszą współpracę transgraniczną w zwalczaniu siatek przestępczych? Co zamierza Pan uwzględnić w nowym planie w dziedzinie zwalczania terroryzmu i w jaki sposób zamierza Pan zająć się radykalizacją postaw i brutalnym ekstremizmem?

Jak widzi Pan rolę komisarza odpowiedzialnego za bezpieczniejszą i lepiej chronioną Europę w zapewnianiu skutecznego wdrażania i aktualizacji strategii UE mających na celu zwalczanie antysemityzmu i nienawiści wobec muzułmanów oraz wspieranie integracji? W jaki sposób będzie Pan współpracować z komisarzem ds. równości w tej dziedzinie?

Jeśli moja kandydatura zostanie zatwierdzona, moimi głównymi priorytetami będzie wzmocnienie unijnych ram bezpieczeństwa wewnętrznego, zapewnienie bezpieczeństwa osób mieszkających w UE oraz zagwarantowanie

spójności społecznej. Nasze społeczeństwa muszą być bardziej świadome zagrożeń, przed którymi stoimy, i lepiej przygotowane do ich zwalczania. Jednym z moich pierwszych celów będzie przedstawienie nowej europejskiej strategii bezpieczeństwa wewnętrznego. Zawierałaby ona analizę wszystkich zagrożeń, zarówno w internecie, jak i poza nim. Celem tej strategii byłoby zapewnienie, aby wszystkie nowe przepisy i inicjatywy UE były od samego początku opracowywane z uwzględnieniem kwestii bezpieczeństwa, co pomoże nam przygotować się na zmieniające się zagrożenia, wywodzące się zarówno z UE, jak i spoza niej. Ponieważ rozwój sytuacji na świecie wpływa na bezpieczeństwo UE, jej bezpieczeństwo wewnętrzne musi stać się integralną częścią stosunków z państwami trzecimi.

Skuteczne zwalczanie przestępczości zorganizowanej będzie ważnym elementem europejskiej strategii bezpieczeństwa wewnętrznego. Przestępczość zorganizowana stanowi zagrożenie nie tylko dla życia i bezpieczeństwa ludzi, ale również dla naszej demokracji, naszego społeczeństwa i rozwoju gospodarczego. Jeśli moja kandydatura zostanie zatwierdzona, zamierzam zaproponować przegląd prawodawstwa UE w tej dziedzinie, które obowiązuje od 2008 r. Od tego czasu zorganizowane grupy przestępcze stały się potężniejsze, wielonarodowe i wielonarodowe. Krajowe organy ścigania i organy sądowe muszą być wyposażone w narzędzia prawne umożliwiające im rozbijanie sieci przestępczych wysokiego ryzyka, w szczególności poprzez łatwiejsze prowadzenie skuteczniejszych dochodzeń. Aby wspomóc rozbijanie sieci przestępczych wysokiego ryzyka, zamierzam zaproponować wzmocnienie współpracy transgranicznej i dochodzeń finansowych oraz promować szybkie wdrożenie dyrektywy w sprawie konfiskaty i odzyskiwania mienia. Jednym z najbardziej szkodliwych rodzajów przestępczości zorganizowanej jest handel ludźmi. Jestem zdeterminowany, aby wzmocnić Strategię UE w zakresie zwalczania handlu ludźmi po 2025 r.

Handel narkotykami jest dla zorganizowanych grup najbardziej dochodowym obszarem przestępczości. Zamierzam zaproponować nowy europejski plan działania przeciwko nielegalnemu obrotowi środkami odurzającymi, oparty na wynikach oceny obecnej strategii i planu działania. W oparciu o sojusz portów europejskich będę współpracował z komisarzem ds. zrównoważonego transportu i turystyki w celu opracowania kompleksowej strategii UE w sprawie portów, ze szczególnym naciskiem na bezpieczeństwo i ochronę portów przed infiltracją przestępczą. W tym kontekście będę również ściśle współpracował z komisarzem ds. demokracji, wymiaru sprawiedliwości i praworządności, aby wzmocnić naszą walkę z korupcją, która jest istotnym czynnikiem umożliwiającym przestępczość zorganizowaną, w szczególności handel narkotykami. Będę wspierał Agencję UE ds. Narkotyków, tak aby mogła ona w pełni wykorzystać swój nowy mandat do szybkiego reagowania na pojawiające się zagrożenia i proponować środki mające na celu przeciwdziałanie rosnącej produkcji narkotyków syntetycznych w UE. Jeżeli moja kandydatura zostanie zatwierdzona, zamierzam również zbadać, czy nasze przepisy dotyczące nielegalnego obrotu środkami odurzającymi są nadal adekwatne do zakładanych celów, oraz współpracować z innymi członkami kolegium, aby ocenić konieczność aktualizacji przepisów w celu rozwiązania problemu rosnącej liczby prekursorów dopalaczy.

Ze względu na jej globalny i transgraniczny charakter walka z poważną i zorganizowaną przestępczością transgraniczną będzie wymagała silniejszej współpracy międzynarodowej UE z kluczowymi państwami trzecimi. Współpraca ta musi obejmować dialogi na temat bezpieczeństwa, umowy międzynarodowe i operacyjną współpracę organów ścigania. Jeśli moja kandydatura zostanie zatwierdzona, zaangażuje się w osiągnięcie tego celu.

Jeżeli zostanę mianowany, zamierzam również zaproponować nowy Program na rzecz zapobiegania terroryzmowi i brutalnemu ekstremizmowi oraz zwalczania tych zjawisk. W nowym programie należy położyć szczególny nacisk na działania mające na celu zapobieganie i przeciwdziałanie atakom przeprowadzanym w gęsto zaludnionych lub wysoce symbolicznych miejscach przez sprawców działających samodzielnie lub w małych komórkach, często z ograniczonym przygotowaniem i przy użyciu łatwo dostępnej broni. Ponieważ samotne wilki często ulegają radykalizacji pod wpływem propagandy w internecie, kluczowym elementem nowego programu działań powinno być zwalczanie internetowego wymiaru radykalizacji. Konieczne jest ograniczenie dostępu do narzędzi wykorzystywanych przy atakach. W związku z tym zamierzam ocenić potrzebę przyjęcia nowego ustawodawstwa harmonizującego przestępstwa w dziedzinie nielegalnego handlu bronią palną oraz dokonać przeglądu przepisów dotyczących prekursorów materiałów wybuchowych, które mogą być niewłaściwie wykorzystywane do wytwarzania materiałów wybuchowych domowym sposobem. Wiele ataków terrorystycznych ma miejsce w przestrzeni publicznej, na przykład w pobliżu węzłów transportowych, w miejscach kultu lub na deptakach. W związku z tym poprę również uzupełnienie planu działania na rzecz wspierania ochrony przestrzeni publicznej o nowe inicjatywy na rzecz współpracy publiczno-prywatnej, w tym w zakresie nowych technologii i urządzeń detekcyjnych. W celu zwalczania finansowania terroryzmu planuję zbadać możliwość utworzenia europejskiego systemu wyszukiwania danych finansowych na rzecz zwalczania

terroryzmu, aby pomóc organom krajowym w wykrywaniu i śledzeniu przepływów finansowych siatek terrorystycznych.

Aby zapobiegać radykalizacji postaw, zwłaszcza w internecie, będę działał na rzecz zagwarantowania pełnego stosowania rozporządzenia w sprawie treści o charakterze terrorystycznym w internecie i ocenę, czy wymaga ono uzupełnienia. Rozważę również wzmocnienie roli Europolu, aby stał się on ośrodkiem walki z terroryzmem, zwalczającym rozpowszechnianie w internecie treści terrorystycznych i związanych z brutalnym ekstremizmem oraz wykorzystywanie nowych technologii w celach terrorystycznych, a także ułatwiającym wymianę informacji między podmiotami odpowiedzialnymi za bezpieczeństwo. Jednocześnie Forum UE ds. Internetu powinno w dalszym ciągu odgrywać kluczową rolę w zwalczaniu treści terrorystycznych w internecie poprzez współpracę z branżą technologiczną, a unijne centrum wiedzy w zakresie zapobiegania radykalizacji postaw powinno nadawać kierunek naszym działaniom zapobiegawczym.

Prognozuje się, że do 2025 r. przestępczość prowadzona w internecie – w tym oszustwa internetowe, szantaż przy użyciu treści pornograficznych, oprogramowanie szantażujące i oszustwa dotyczące tożsamości – stanie się trzecią co do wielkości „gałęzią gospodarki” na świecie. Jeśli nowa Konwencja ONZ o cyberprzestępczości zostanie zatwierdzona przez Zgromadzenie Ogólne ONZ, przyczyni się ona do znacznego wzmocnienia współpracy międzynarodowej w tej dziedzinie, przy jednoczesnej ochronie praw podstawowych. Będę ściśle współpracował z wiceprzewodniczącym wykonawczym do spraw suwerenności technologicznej, bezpieczeństwa i demokracji oraz komisarzem ds. demokracji, wymiaru sprawiedliwości i praworządności, aby doprowadzić do podpisania, ratyfikacji i wdrożenia tej konwencji. Skupię się również na realizacji istniejących i przyszłych porozumień międzynarodowych, które są kluczowe dla ułatwienia organom ścigania transgranicznego dostępu do dowodów elektronicznych będących w posiadaniu przedsiębiorstw. Ważnym przykładem takiej umowy jest porozumienie ze Stanami Zjednoczonymi dotyczące transgranicznego dostępu do dowodów elektronicznych, które jest obecnie przedmiotem negocjacji. Ponieważ niezwykle ważne jest także, aby zostawiane w internecie dowody przestępstw mogły być wykorzystywane do stawiania przestępców przed wymiarem sprawiedliwości, zobowiązuję się do pracy nad aktualizacją narzędzi organów ścigania w zakresie dostępu do informacji cyfrowych, w tym nad analizą przepisów dotyczących zatrzymywania danych, przy jednoczesnym pełnym poszanowaniu praw podstawowych. Europol musi też w dalszym ciągu udzielać państwom członkowskim wsparcia kryminalistycznego, operacyjnego i analitycznego.

Europol odgrywa kluczową rolę we wspieraniu organów ścigania państw członkowskich w walce z poważną i zorganizowaną przestępczością i terroryzmem. Jeśli moja kandydatura zostanie zatwierdzona, zamierzam pracować nad tym, by Europol stał się prawdziwie operacyjną agencją policyjną, a liczba jego funkcjonariuszy wzrosła z czasem dwukrotnie. Europolu musi zaspokajać potrzeby operacyjne państw członkowskich, a także ściślej współpracować i uzupełniać się z innymi agencjami UE. Opierając się na ocenie obecnego rozporządzenia, dogłębnej ocenie skutków i szeroko zakrojonych konsultacjach z zainteresowanymi stronami, Parlamentem Europejskim i państwami członkowskimi, proponuję wzmocnienie mandatu Europolu, w szczególności jego roli w prowadzeniu dochodzeń dotyczących transgranicznych, wielkoskalowych i złożonych przestępstw, które stanowią poważne zagrożenie dla bezpieczeństwa Unii. Będę ściśle współpracował z komisarzem ds. demokracji, wymiaru sprawiedliwości i praworządności, aby zapewnić skuteczną współpracę między Europolem a Eurojustem w walce z przestępczością zorganizowaną. Dopilnujemy, aby Eurojust mógł po przeprowadzonych przy wsparciu Europolu dochodzeniach na szczeblu organów ścigania gwarantować przekazanie spraw organom sądowym.

Jeśli moja kandydatura zostanie zatwierdzona, rozważę również, czy europejska multidyscyplinarna platforma przeciwko zagrożeniom przestępczymi (EMPACT) mogłaby zostać rozszerzona i wzmocniona, aby wesprzeć współpracę w zakresie wspólnych operacji w dziedzinie egzekwowania prawa między państwami członkowskimi UE, naszymi agencjami i bliskimi partnerami spoza Unii w obszarze zwalczania priorytetowych zagrożeń przestępczością. Zgodnie z wytycznymi politycznymi proponuję również ustanowienie europejskiego systemu łączności krytycznej, który będzie wykorzystywany przez wszystkie organy ścigania i organy reagowania kryzysowego odpowiedzialne za bezpieczeństwo i ochronę.

Z zadowoleniem przyjmuję powierzenie mi zadania zwalczania antysemityzmu i nienawiści antymuzułmańskiej. UE musi być miejscem bezpiecznym dla wszystkich, w tym dla społeczności żydowskich i muzułmańskich, wolnym od dyskryminacji, nienawiści, przemocy i obaw dotyczących bezpieczeństwa, zwłaszcza w obecnym kontekście geopolitycznym. Co się tyczy antysemityzmu, jeżeli moja kandydatura zostanie zatwierdzona, przyspieszę realizację Strategii UE w sprawie zwalczania antysemityzmu i wspierania życia żydowskiego, będę kontynuował ocenę potrzeb i zagrożeń oraz, w razie potrzeby, zaktualizuję tę strategię UE. W odniesieniu do nienawiści antymuzułmańskiej rozważę przyjęcie bardziej strategicznego podejścia, aby w pełni zrozumieć skalę nienawiści antymuzułmańskiej. Podejście to bazowałoby na usprawnionym gromadzeniu danych i ściślejszej

współpracy z komisarzem ds. gotowości i zarządzania kryzysowego oraz równości. Chętnie wykorzystam również możliwość dalszego wspierania dialogu Komisji z kościołami, stowarzyszeniami lub wspólnotami religijnymi oraz z organizacjami światopoglądowymi i niewyznaniowymi.

Zobowiązuję się do zbadania i wspierania sposobów rozwiązania problemu polaryzacji w społeczeństwie, w tym na podstawie zaleceń przedstawionych przez europejski panel obywatelski ds. zwalczania nienawiści w społeczeństwie, aby zwalczać kwestię nawoływania do nienawiści i przestępstw z nienawiści. Wszelkie formy nienawiści są źródłem ekstremizmu. Zobowiązuję się również promować skoordynowane podejście we wszystkich państwach członkowskich, podejmując ścisłą współpracę z władzami krajowymi i lokalnymi, przemysłem technologicznym i społeczeństwem obywatelskim, aby budować odporność i zapobiegać powstawaniu ekstremistycznych ideologii. Filarem naszych wysiłków w tej dziedzinie będzie unijne centrum wiedzy w zakresie zapobiegania radykalizacji postaw.

7. Dostęp do danych do celów ochrony porządku publicznego

W jaki sposób proponuje Pan sprostać kluczowemu wyzwaniu, jakim jest zapewnienie skutecznego dostępu do danych osobowych, aby zapobiegać przestępstwom, wykrywać je, prowadzić postępowania przygotowawcze w ich sprawie i je ścigać, przy jednoczesnym przestrzeganiu zasad konieczności i proporcjonalności oraz poszanowaniu praw do prywatności i ochrony danych? Jakie zabezpieczenia przewiduje Pan, by zapewnić pełną zgodność z orzeczeniami Europejskiego Trybunału Sprawiedliwości dotyczącymi zatrzymywania danych i dostępu do nich na potrzeby egzekwowania prawa? Czy uwzględni Pan również szyfrowanie przy proponowaniu przepisów dotyczących dostępu?

W jaki sposób planuje Pan odblokować wniosek dotyczący niegodziwego traktowania dzieci w celach seksualnych w internecie, aby zapewnić realizację jego głównego celu, jakim jest ochrona dzieci, oraz rozwiązać obawy dotyczące ochrony prawa do prywatności? Jeżeli nie będzie rozporządzenia w tej sprawie przed wygaśnięciem drugiego przedłużenia okresu obowiązywania rozporządzenia tymczasowego, przewidzianym na 3 kwietnia 2026 r., jakie działania podejmie Pan, aby uniknąć luki legislacyjnej?

Jeżeli moja kandydatura zostanie zatwierdzona, zobowiązuję się wypracować wyważone i prawnie uzasadnione podejście do zapewnienia organom ścigania i wymiarowi sprawiedliwości skutecznego dostępu do danych, przy jednoczesnym poszanowaniu praw do prywatności i ochrony danych, a także z uwzględnieniem wymogów cyberbezpieczeństwa i aspektów technologicznych. UE musi zbudować silną gospodarkę cyfrową, która zapewni obywatelom dobrobyt i bezpieczeństwo oraz będzie chronić prawa podstawowe. Jednocześnie należy pamiętać, że gdy społeczeństwo i gospodarka przechodzą na technologie cyfrowe, czynią to również przestępcy, terroryści i inne podmioty stwarzające zagrożenie, aby prowadzić działalność przestępczą i unikać ścigania. W celu zapewnienia, aby właściwe organy dysponowały nowoczesnymi i innowacyjnymi zdolnościami w zakresie zwalczania przestępczości, kluczowe znaczenie ma umożliwienie organom ścigania proporcjonalnego dostępu do danych, pozwalającego na wykrywanie sprawców przestępstw, wspieranie dochodzeń, ochronę ofiar i rozbijanie sieci przestępczych. Obecnie jednak bariery prawne i techniczne, a także brak zharmonizowanych przepisów dotyczących zatrzymywania danych we wszystkich państwach członkowskich utrudniają prowadzenie dochodzeń na szczeblu krajowym i komplikują współpracę transgraniczną. Pomimo tych wyzwań jestem przekonany, że będziemy w stanie znaleźć skuteczne i dostosowane do przyszłych wyzwań rozwiązania ułatwiające legalny dostęp do informacji cyfrowych. Ma to zasadnicze znaczenie dla ochrony naszych obywateli i praworządności, przy pełnym poszanowaniu zasad konieczności i proporcjonalności.

Jednocześnie musimy unikać wprowadzania nowych podatności na zagrożenia, które mogłyby być wykorzystywane przez podmioty działające w złej wierze, lub kwestionowania zalet szyfrowania. Musimy znaleźć równowagę, która pozwoli nam chronić prywatność, gwarantując jednocześnie bezpieczeństwo i ochronę naszych obywateli i społeczeństw przed zmieniającymi się zagrożeniami. Grupa wysokiego szczebla ds. dostępu do danych do celów egzekwowania prawa określiła potrzeby operacyjne organów ścigania i organów sądowych, oraz zaleciła szereg różnych środków, takich jak budowanie zdolności, współpraca z przemysłem, standaryzacja i przepisy. Środki te powinny usprawnić prace w tej dziedzinie, która wymaga dogłębnej oceny skutków.

Przestępczość i brak poczucia bezpieczeństwa mają druzgocący wpływ na społeczeństwo, a jeżeli nie są odpowiednio rozwiązywane, uniemożliwiają ludziom korzystanie z przysługujących im wolności, wyrażanie opinii czy swobodne chodzenie po ulicy. Zagrożenia mogą być również bardziej bezpośrednie i występować nie tylko poza internetem, ale również w sieci. Dzieci są szczególnie narażone i musimy zrobić więcej, aby chronić je przed szeregiem zagrożeń, począwszy od cyberprzemocy po szantaż przy użyciu treści pornograficznych, od zależności od internetu po radykalizację postaw. Jestem przekonany o konieczności pilnego przyjęcia proponowanego rozporządzenia ustanawiającego przepisy mające na celu zapobieganie niegodziwemu

traktowaniu dzieci w celach seksualnych w internecie i jego zwalczanie. W 2010 r. odnotowano około 1 mln zgłoszeń dotyczących materiałów przedstawiających niegodziwe traktowanie dzieci w celach seksualnych i w sprawie nagabywania dzieci w celach seksualnych w internecie. Do 2023 r. liczba ta wzrosła do ponad 36 mln. W kwietniu 2026 r. wygaśnie obowiązujące rozporządzenie „tymczasowe”, które umożliwi dostawcom niektórych platform internetowych dobrowolne wykrywanie niegodziwego traktowania dzieci w celach seksualnych. Bez proponowanych długoterminowych przepisów taka forma wykrywania, która od ponad 10 lat pomaga ratować dzieci i identyfikować przestępców, będzie zakazana w UE. Uważam, że możemy i powinniśmy znaleźć realny sposób zakończenia negocjacji w sprawie proponowanego rozporządzenia, tak aby mogło ono wejść w życie przed wygaśnięciem rozporządzenia tymczasowego.

Jeżeli moja kandydatura zostanie zatwierdzona, zobowiązuję się również dokończyć negocjacje dotyczące przeglądu dyrektywy w sprawie niegodziwego traktowania dzieci w celach seksualnych. Dyrektywa uzupełnia rozporządzenie i zapewnia wspólny standard prowadzenia postępowań przygotowawczych oraz wnoszenia i popierania oskarżeń, harmonizując definicje przestępstw i kary. Jest to zasadniczy element równowagi, której nasze społeczeństwo oczekuje od cyfrowego świata.

Pytanie Komisji Rozwoju

8. W świetle Pana prac nad zewnętrznymi aspektami migracji i mobilności oraz biorąc pod uwagę, że rozporządzenie w sprawie ISWMR – „Globalny wymiar Europy” wskazuje, że 10 % jego środków finansowych przeznaczona jest na przeciwdziałanie migracji i przymusowym wysiedleniom, jak konkretnie zajmie się Pan wymienionym w piśmie określającym zadania „uczynieniem kwestii migracji operacyjną częścią partnerstw”, w szczególności z krajami rozwijającymi się, oraz w jaki sposób odzwierciedli Pan w tych pracach zasadę spójności polityki na rzecz rozwoju? Czy może Pan zobowiązać się do zapewnienia Parlamentowi wyczerpujących i wczesnych informacji, aby umożliwić odpowiednią kontrolę umów dotyczących migracji z krajami rozwijającymi się, w tym przejrzystości nieformalnych ustaleń dotyczących migracji, takich jak protokoły ustaleń? Jak wyobraża sobie Pan współpracę i podział pracy nad zewnętrznymi aspektami migracji z pozostałymi komisarzami?

Budowanie kompleksowych i wzajemnie korzystnych partnerstw z państwami trzecimi stanowi ważny element naszego kompleksowego podejścia do skutecznego i sprawiedliwego zarządzania migracją. Jeśli moja kandydatura zostanie zatwierdzona, zamierzam ściśle współpracować z komisarzami europejskimi zajmującymi się stosunkami zewnętrznymi, aby zagwarantować, że polityka migracyjna będzie częścią szerszego kompleksowego podejścia. Oznacza to, że w ramach wzajemnie korzystnych partnerstw powinniśmy zrozumieć interesy i obawy naszych partnerów oraz traktować interesy UE – takie jak zarządzanie migracjami – na równi z innymi dziedzinami będącymi przedmiotem wspólnego zainteresowania, na przykład handlu lub energii. Współpraca w takich dziedzinach sprawia, że nasz głos wybrzmiewa głośniejszemu w kwestiach związanych z migracją. To samo dotyczy także finansowania wspierającego budowanie zdolności w obszarze zarządzania migracją nieuregulowaną i zapobiegania jej, a także eliminowania podstawowych przyczyn takiej migracji. Unijne inwestycje w ramach strategii Global Gateway koncentrują się na rozwoju gospodarczym, edukacji, tworzeniu miejsc pracy, opiece zdrowotnej oraz innych obszarach związanych z cyfryzacją, klimatem i transportem. Fakt ten przyczyni się do poprawy dobrobytu i zasobów umiejętności naszych partnerów. Opracowanie bezpiecznych i legalnych dróg migracji oraz ich promowanie pomoże zapobiegać niebezpiecznym i nielegalnym podróżom. Będę współpracował z innymi komisarzami europejskimi, aby wspierać partnerstwa w zakresie talentów, które mogą ustrukturyzować współpracę w obszarze mobilności pracowników. Będzie to miało na celu zwiększenie konkurencyjności UE i rozwiązanie problemu niedoboru siły roboczej w wybranych sektorach i zawodach, przy jednoczesnym promowaniu rozwoju umiejętności i wzrostu gospodarczego w krajach pochodzenia migrantów.

Nieodłącznym elementem tego podejścia będzie ścisła współpraca różnych komisarzy przy budowaniu partnerstw. Będę ściśle współpracował z wysoką przedstawicielką i wiceprzewodniczącą, komisarzem ds. partnerstw międzynarodowych i komisarzem do spraw regionu śródziemnomorskiego, aby połączyć ze sobą politykę wewnętrzną i zewnętrzną oraz zapewnić ogólną spójność wysiłków UE, w tym w kontekście spójności polityki na rzecz rozwoju. Pozwoli nam to w pełni włączyć kwestię zarządzania migracją do partnerstw z krajami rozwijającymi się, zwłaszcza z krajami pochodzenia i tranzytu, przy jednoczesnym poszanowaniu praw podstawowych i międzynarodowych zobowiązań prawnych. Nie powinniśmy zapominać o tym, że wiele państw trzecich przyjmuje dużą liczbę uchodźców. Europa jest dumna ze swojej tradycji pomagania innym krajom i społecznościom w przyjmowaniu takich osób.

Jak wyjaśniłem powyżej, zadbam o to, by Parlament był dobrze poinformowany o porozumieniach z państwami trzecimi w dziedzinie migracji. W pełni zobowiązuję się do dostarczania niezbędnych informacji na temat takich ustaleń oraz do współpracy z Paniąmi Posłankami i Panami Posłami w sprawie naszych inicjatyw.